

Fornuftens og sejrens polyfoni

af Dennis Speed (EIRNS) – 16. september 2025

Vi må søge at opbygge et nyt, fremvoksende lederskab i Vesteuropa og USA ved hjælp af alle tilgængelige midler, som er egnet til at samarbejde med den stadig mere selvsikre globale majoritet, der stræber efter storhed. Den barbariske holdning, der ikke kun kommer til udtryk i begrebet krig, men også i det menneskesyn, som krigspartiet har forfægtet siden atomkrigens indtræden i 1945, og som er personificeret i Winston Churchills »Operation Unthinkable«, har smittet store dele af den transatlantiske befolkning – selvom denne sygdom endnu ikke er dødelig. Der er modstand, men den er svag. Befolkningen må udvikle den intellektuelle styrke og udholdenhed, der skal til for at udtænke, foreslå, fremme og med succes forsvare ikke kun løsningskoncepter som LaRouches Oase-Plan, men også deres fortalere.

Mandag den 15. september bragte Schiller Instituttet sin kampagne for Oase-Planen til FN i samarbejde med flere andre organisationer. Fokus var at inspirere de mere end 193 nationer i verden, som var repræsenteret der, til at vedtage resolution 377A, »Uniting For Peace« (Forenet for fred), og allerede den 18. september at gå sammen om at erklære, at det folkemord, der nu bredt anerkendes som værende i gang i Gaza, straks skal stoppes. Der er flere tiltag, som resolution 377 bemyndiger FN til at iværksætte, herunder sanktioner, militær embargo osv., men det der virkelig er vigtigt er, at verden ikke stiller Israel, men sig selv til ansvar for at standse denne igangværende forbrydelse mod menneskeheden.

Selv den tidligere formand for München-sikkerhedskonferencen, Christoph Heusgen, som ikke er nogen »fredselsker«, har ihærdigt krævet, at Tyskland skal overholde den retspraksis,

der blev fastlagt som international lov ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og efterkomme domme fra Den Internationale Straffedomstol (ICC) og Den Internationale Domstol vedrørende Benjamin Netanyahu. "Den Internationale Domstol (ICJ) har fastslået, at der er risiko for folkemord i Gaza. Israel har ikke gennemført ICJ's krav, såsom effektive foranstaltninger til at levere humanitær hjælp. Tværtimod sulter befolkningen. Der er derfor en reel fare for, at Tyskland, hvis det leverer våben, der bruges i Gaza, vil blive dømt for medvirken til folkemord. Det ville være ødelæggende."

Hvorfor er verden lammet over for folkemord? Vi må se på populærkulturen i den transatlantiske verden. Se især på den musik, folk lytter til. Se på det, der kaldes »gamingkultur«. Læs derefter (så meget du kan klare) T.W. Adornos skrifter om The Philosophy of Modern Music eller Sociology and Philosophy. Søndag den 14. september, i sin mindekoncert for 9/11, opførte Schiller Instituttet Luigi Cherubinis lidet kendte Requiem som forberedelse til de opgaver, der skal udføres i FN i de kommende uger.

Klassisk kultur må ledsage ethvert begreb om sejr for det gode, som vi agter at gennemføre i verden i dag. I klassisk musik er ideen om polyfoni, enheden mellem mange forskellige instrumentalister og sangere, samlet i forskellige distinkte stemmegrupper, alle i tjeneste for en enkelt idé, den musikalske komposition, legemliggørelsen af, hvordan en ægte republik bør fungere. Ensemblets formål, dets mission, er at bevæge lytternes sind og det musikalske ensemble selv for at skabe en enhed i publikums sind, således at alle, både musikere og lyttere, forlader forestillingen som bedre mennesker, end da de kom. Dette må også blive formen for vores politiske praksis.

Schiller Instituttet og dets samarbejdspartnere i Den Internationale Fredskoalition nægtede at lade sig afskrække af den skræmmende virkning, der havde fået andre til at aflyse arrangementer i kølvandet

på mordet på Charlie Kirk. Det er ikke for at bagatellisere den sikkerhedssituation, der faktisk nu kaster en skygge over politikken i USA – også i Det Hvide Hus. Men da folkemordet fortsætter, og FN må handle, samlede Den Internationale Fredskoalition alligevel sine kræfter.

Det begyndte med bønner fremsagt af fader Harry Bury, der har været katolsk præst i 70 år og fredsaktivist siden Vietnam-krigen; Rabbi Dovid Feldman, talsmand for Neturei Karta International; og Rafed Aljoboury, formand for Integrity Political Action Committee og hovedarrangør af demonstrationen, sammen med Josephine Guilbeau, en 17-årig veteran fra den amerikanske hær og vicedirektør for Eisenhower Media Network. Der blev holdt taler fra mange forskellige organisationer, og Bronx-kandidaten til den amerikanske kongres, Jose Vega, og den tidligere kandidat til det amerikanske senat i New York, Diane Sare, talte også ved demonstrationen. Senere samledes arrangørerne til en diskussion, der udviklede sig til et sokratisk symposium, hvor fader Bury fremførte tanken om, at Oase-Planen var det samme som selve fredsbegrebet. "Tanken er at bringe udvikling til mindre udviklede nationer. Idéen er at opbygge snarere end at ødelægge. Hvad ellers kunne fredsbegrebet betyde?» Han sagde også, at «noget jeg har lært af Helga Zepp-LaRouche, selv i min alder, er at stille spørgsmålstegn ved sine antagelser." Denne tilgang er den eneste tilgang, hvorigennem nationerne på begge sider af Atlanten kan genvinde deres moralske fornuft og deres ret til at stå ved siden af den nye, fremadrettede verdensøkonomiske orden, der er ved at opstå.

Billede: UN Photo/Yutaka Nagata